

РЕШЕНИЕ

№ №

гр. Хасково, 30.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Хасково в открито заседание на седемнадесети януари две хиляди и дванадесета година в състав:

СЪДИЯ: ПЕНКА КОСТОВА

при секретаря Мария Ченгелова,
като разгледа докладваното от съдия Костова **адм. дело №778 по описа за 2011 г.**, и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.40, ал.1 от Закон за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба от Иван Димитров Атанасов от гр.Харманли, ул. "Цар Освободител" №22А, против Решение №5/14.09.2011г. за отказване на достъп до обществена информация, издадено от Кмета на Община Харманли.

В жалбата се навеждат оплаквания, че отказът е незаконосъобразен, поради което се претендира същия да бъде отменен и да бъде задължен Кмета на Община Харманли да предостави достъп до поисканата от оспорвания информация. Сочи се, че в случая били налице и двете предпоставки по чл.140, ал.1 от АПК за удължаване на срока за обжалване, тъй като в обжалваното решение не било посочено нито пред кой съд, нито в какъв срок може да се обжалва същото, поради което при подаване на жабата бил спазен срока за обжалване. Твърди се, че доводът на Кмета на Община Харманли, че не можел да се разреши достъп до информация, която не била съставена от общината, бил напълно неоснователен. ЗДОИ изобщо не въвеждал изискване само създателят на определена информация да разрешава достъп до нея. Съгласно разпоредбите на ЗДОИ всеки орган, който разполагал с исканата информация (създава или съхранява) бил длъжен (компетентен) да я предостави при поискване. Видно било от разпоредбата на чл.3, ал.1 от ЗДОИ, че за да възникне задължение за предоставяне на достъп до информация било достатъчно информацията да е налична в съответната институция, без да има никакво значение дали институцията била създател на тази информация или единствено я съхранявала. Твърди се, че посоченото основание за отказ по чл.13, ал.2, т.2 от ЗДОИ било напълно неприложимо по отношение на исканата

информация, тъй като било очевидно, че един доклад и заключение от извършена проверка не представлявали нито мнения, нито позиции, нито сведения, свързани с предстоящи преговори по смисъла на чл.13, ал.2, т.2 от ЗДОИ. На следващо място се твърди, че исканата информация била обществена и следвало да бъде предоставяна при поискване, тъй като по отношение на тази информация не било налице никое от ограниченията на правото на достъп до информация по ЗДОИ. Информацията била налична в Община Харманли, тъй като съгласно чл.17 от Закона за държавната финансова инспекция както докладът, така и заключението се предоставяли от АДФИ на проверяваната организация. Ето защо исканата информация следвало да бъде предоставена от Кмета на Община Харманли при поискване. Нещо повече, в случая поведението на Кмета на Общината било в пълен разрез с дейността на АДФИ, която била насочена към осигуряване на по-голяма публичност по отношение на резултатите от извършените от АДФИ проверки. В тази връзка се сочи, че до 10-то число на месеца, следващ всяко тримесечие, на интернет страницата на агенцията се публикувал списък с обектите, в които финансовите инспекции са приключили, както и обобщена информация за резултатите от тях. Отделно на страницата на агенцията в интернет било посочено, че всеки гражданин, който допълнително желае да получи достъп до конкретен доклад от финансова инспекция, може да го направи по реда на ЗДОИ. Практиката на АДФИ била да предоставя достъп до докладите и заключенията от извършени проверки при поискване. Факт било обаче, че оспорващият поискал информацията от общината и че тя била задължена да му предостави тази информация точно толкова, колкото била задължена и АДФИ.

Ответникът- Кмет на Община Харманли, чрез процесуален представител в съдебно заседание и в представено по делото писмено становище оспорва подадената жалба като недопустима - подадена извън срока. Алтернативно навежда доводи за неоснователност на жалбата, като твърди, че коментираният доклад бил публикуван на уебсайта на АДФИ. Освен това, констатациите в акта се оспорвали относно законосъобразността им пред Районен съд - Харманли и едва след произнасянето на компетентния съд и влизане на решението в сила, докладът можело да бъде предмет на ЗДОИ. От друга страна, посочената информация можело да бъде изискана от АДФИ, тъй като документът бил издаден от АДФИ, а и в заявлението за искане на достъп до информацията не се сочел входящ номер в общината, по който да бъде предоставен процесния доклад.

След като съобрази оплакванията на жалбоподателя, събраните по делото доказателства и след служебна проверка за законосъобразността на обжалвания индивидуален административен акт съгласно чл.146 от АПК, съдът приема за установено следното:

Жалбата е подадена от заинтересована страна в законоустановения срок, поради което същата е допустима и подлежи на разглеждане. Следва

да се отбележи, че съдът не споделя доводите за недопустимост на жалбата, като подадена извън законоустановения 14-дневен срок, по следните съображения: Съгласно чл.59, ал.2, т.7 от АПК задължителен елемент от съдържанието на административния акт е посочването на органа и на срока, в който актът може да се обжалва. Неизпълнението на това задължение обуславя прилагането на разпоредбата на чл.140, ал.1 от АПК, съгласно която в този случай съответният срок за обжалване по този дял се удължава на два месеца. В оспореното решение е указано, че същото може да се обжалва пред Окръжен съд -Хасково на основание чл.40, ал.1 от ЗДОИ по реда на ЗАП. Предвид посоченото по-горе императивно изискване на чл.59, ал.2, т.7 от АПК, общото препращане към реда за обжалване по ЗАП - закон, отменен преди издаване на обжалваното решение и посочването в същото на ненадлежен съд сочи на хипотеза по чл.140, ал.1 от АПК, при която срокът на обжалване се удължава на два месеца. Считано дори и от сочената от органа дата на връчване на решението на оспорващия - 15.09.2011г., жалбата е подадена в срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съдът приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заявление по чл.25 от Закона за достъп до обществена информация вх. №ОХ-05-1184/03.09.2011г. в Община Харманли, от Иван Димитров Атанасов, е поискано от Кмета на Община Харманли да му бъде предоставен Доклад от Агенция за държавна финансова инспекция, както и неговото заключение, който бил получен в Община Харманли с писмо изх. № ФИ 4 ХС-0006/19.08.2011г. В заявлението е посочено, че предпочитана форма за предоставяне на достъп до исканата информация е: копие на хартиен носител.

С Решение №5/14.09.2011г., на основание чл.37, ал.1 от ЗДОИ и Заявление №ОХ-05-1184/03.09.2011г., Кметът на Община Харманли е отказал да предостави достъп до исканата от Атанасов, обществена информация. В решението е посочено, че същото може да се обжалва пред Окръжен съд -Хасково на основание чл.40, ал.1 от ЗДОИ по реда на ЗАП.

По делото е представено писмо /без номер и дата/, подписано от Кмета на Община Харманли и адресирано до г-н Иван Атанасов - вестник "Новини", на негово заявление за достъп до обществена информация ОХ-05-1184/03.09.2011г. В писмото е посочено, че обществената информация, която се създава от органите на АДФИ при осъществяване на правомощията им, уредени в ЗДФИ или се съхранява в агенцията, се предоставя по реда на ЗДОИ след подадено заявление до Директора на агенцията, който разрешава или отказва достъпа на основанията, уредени в ЗДОИ. В този смисъл направеното искане било за предоставяне на копие от доклад, който бил с техен изх. №, а Община Харманли не била съставител и не можела да разреши достъп. В писмото е указано също, че основанията за отказ от достъп до обществена информация са уредени в чл.37 от ЗДОИ, цитирана е разпоредбата на чл.13, ал.2, т.2 и ал.3 от ЗДОИ и е посочено, че

предвид гореизложеното, на основание чл.37, ал.1, т.1 и 2 от ЗДОИ се отказва достъп до доклад от АДФИ и неговото заключение. Посочено е, че решението може да бъде обжалвано по реда на чл.40 от ЗДОИ.

С вх. №ОХ-05-1472/31.10.2011г. в Община Харманли е постъпила жалба от Иван Димитров Атанасов срещу Решение №5/14.09.2011г. за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните изводи:

В случая заявлението е подадено пред административен орган, който е задължен субект по смисъла на чл.3 от ЗДОИ. Предвид горното, обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган.

От административната преписка се установява, че административният орган е изпълнил законовата процедура - в срока по чл.28, ал.2, вр. с ал.1 от ЗДОИ е разгледал заявлението за предоставяне на достъп до обществена информация и в същия срок е взел решение за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация.

Оспореният акт е издаден в писмена форма.

Съгласно чл.38 от ЗДОИ, в решението за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация се посочват правното и фактическото основание за отказ по този закон, датата на приемане на решението и редът за неговото обжалване.

Според разпоредбата на чл.59, ал.2, т.4 от АПК, в административният акт задължително се посочват фактическите и правните основания за издаването му, т. е. актът трябва да бъде мотивиран. Мотивите са част от изискуемите реквизити на административния акт и посочването на същите и конкретизирането им цели защита на лицата, чиито субективни права, свободи и законни интереси засяга или застрашава същия, а от друга страна, излагането от административния орган на фактическите основания позволява на съда да извърши контрол за законосъобразност на акта, като прецени дали приетите за установени факти отговарят на хипотезата на относимата правна норма. Наред с горното следва да се отбележи, че няма пречка /ТР №16/1975г. на ОСГК/ фактическите основания, мотивирали административния орган да се произнесе с дадено решение да бъдат изложени и отделно от самия акт в съпътстващите го документи, подготвящи неговото издаване, дори допълнително в уведомителното писмо до лицето - адресат на акта или в съпроводителното писмо, с което жалбата се изпраща до съда, ако изхождат от същия административен орган, който е издал акта.

В оспореното решение фактически основания не са посочени, а като правно основание за издаване на акта е посочена разпоредбата на чл.37, ал.1 от ЗДОИ. В разпоредбата на чл.37, ал.1 от ЗДОИ, в три точки са регламентирани основанията за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация, но в оспореното решение не е указано коя точно от трите хипотези органът е приел за налична в настоящия случай. Предвид горното съдът намира, че оспореното решение е издадено при пълна липса

на мотиви.

В случая не може да се приеме, че конкретни мотиви са изложени и в приложеното към решението писмо, адресирано до оспорващия, в което като основание за отказа от една страна се сочи, че съставител на одитния доклад била АДФИ, а не Община Харманли и поради това общината не можела да разреши достъп до същия, а от друга страна се цитира разпоредбата на чл.13, ал.2, т.2 и ал.3 от ЗДОИ и като основание за отказа се сочи чл.37, ал.1, т.1 и 2 от ЗДОИ.

Съгласно разпоредбата на чл.13, ал.2 от ЗДОИ, достъпът до служебна обществена информация може да бъде ограничен, когато тя: т.2 - съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи. В чл.13, ал.3 от ЗДОИ е посочено, че ограничението по ал. 2 не може да се прилага след изтичане на 2 години от създаването на такава информация.

Според чл.37, ал.1 от ЗДОИ, основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е налице, когато: т.1 - исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по чл.13, ал.2; т.2. достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес.

От горното е видно, че от текста на писмото не може да се направи категоричен извод коя точно хипотеза органът е приел за налична в конкретния случай, като основание за издаване на коментирания отказ. Неясните, неконкретни и противоречиви по смисъл мотиви в писмото се приравняват на липса на мотиви, а това възпрепятства извършването на проверка за законосъобразността на оспорения административен акт и е самостоятелно основание за неговата отмяна.

Наред с горното съдът намира, че обжалваното решение е постановено и в противоречие с материалния закон.

Съгласно определението на чл.2, ал.1 от ЗДОИ, обществена е информацията, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти.

По правило достъпът до служебна обществена информация е свободен с изключение на случаите, изрично уредени с разпоредбата на чл.13, ал.2 от ЗДОИ, предвиждаща възможност за ограничаване на достъпа до такава информация, когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение, а също и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи и предстоящи преговори,

водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях. Ограничение за предоставяне достъп до обществена информация се съдържа и в разпоредбата на чл.17 и чл.31, ал.4 от ЗДОИ - когато търсената информация представлява търговска тайна или засяга трето лице.

В настоящия случай обаче не се доказва от страна на Община Харманли, че исканата от оспорващия информация е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение, нито че съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи и предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях. Не се ангажираха доказателства, а и липсват твърдения, че исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени

със закон, или че достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес.

Наведените твърдения, че жалбоподателят можел да изиска посочената информация от Агенцията за държавна финансова инспекция, тъй като документът бил издаден от агенцията, са неоснователни, защото дори коментираният доклад да е бил създаден от друг орган, Община Харманли има на разположение доклада /последния факт не е оспорен от ответника/. При положение, че повече от задължените субекти по Закона за достъп до обществена информация разполагат със сведения от определен вид, няма пречка да бъде направено искане пред който и да е от тях. Неоснователно се твърди и че коментираният доклад бил публикуван на интернет страницата на агенцията. След извършена служебно справка на интернет страницата на АДФИ, съдът констатира, че действително е публикуван списък на обектите, в които финансовите инспекции са приключили (в който списък фигурира и Община Харманли), както и информация за резултатите от тях, но не е публикуван изисканият от оспорващия доклад в цялост.

По изложените съображения съдът намира жалбата за основателна. Оспореното Решение №5/14.09.2011г., издадено от Кмета на Община Харманли, с което е отказан достъп до заявената от оспорващия обществена информация, е незаконосъобразно и следва да бъде отменено, като административният орган бъде задължен на основание чл.174 от АПК да се произнесе по заявлението с изричен писмен акт в 14-дневен срок от влизане на решението в сила.

Мотивиран от изложеното съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №5/14.09.2011г. за отказ на достъп до обществена информация, издадено от Кмета на Община Харманли.

ВРЪЩА преписката на административния орган за произнасяне по Заявление вх. №ОХ-05-1184/03.09.2011г. от Иван Димитров Атанасов за достъп до обществена информация, в 14- дневен срок от влизане на решението в сила.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: